

Sygn. akt III CSK 421/06

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Gminy Miasta Z.

przeciwko J. B.

przy udziale interwenienta ubocznego Z. B.

o wydanie nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 grudnia 2006 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 10 maja 2006 r.,

odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 1200 zł. (jeden tysiąc dwieście) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 10 maja 2006 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu pierwszej instancji nakazującego mu wydanie stronie powodowej nieruchomości posiadanej bez tytułu prawnego po wygaśnięciu umowy dzierżawy.

W skardze kasacyjnej, kwestionującej stanowisko Sądów obu instancji o nie przysługiwaniu pozwanemu prawa zatrzymania, wskazano, jako wartość przedmiotu zaskarżenia, kwotę 300 000 zł., stanowiącą wartość nieruchomości, a jako podstawę wymiaru wpisu sądowego, kwotę 31 300 zł., wskazaną także w pozwie stosownie do art. 7 u.k.s.c. z 1967 r., jako wartość trzymiesięcznego czynszu dzierżawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 149 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398, ze zm.), do określenia wpisu sądowego i wartości przedmiotu zaskarżenia w rozpoznawanej skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku wydanego po wejściu w życie powyższej ustawy (po dniu 2 marca 2006 r.), mają zastosowanie przepisy tej ustawy oraz zmienione przez nią przepisy kodeksu postępowania cywilnego dotyczące wartości przedmiotu sporu i kosztów sądowych. Do określenia wartości przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej ma zatem zastosowanie art. 23² k.p.c., zbliżony treścią do art. 7 u.k.s.c. z 1967 r., stanowiący, że w sprawach o wydanie nieruchomości posiadanej bez tytułu prawnego wartość przedmiotu sporu (i zaskarżenia) oblicza się przyjmując, stosownie do rodzaju nieruchomości i sposobu korzystania z niej, podaną przez powoda sumę odpowiadającą trzymiesięcznemu czynszowi najmu lub dzierżawy należnemu od danego rodzaju nieruchomości. W rozpoznawanej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną wynosi zatem 31 300 zł., którą to kwotę wskazał powód w pozwie, zgodnie z art. 7 u.k.s.c. z 1967 r., jako wartość trzymiesięcznego czynszu dzierżawnego należnego od nieruchomości i która także w myśl art. 23² k.p.c. stanowi podstawę określenia wartości przedmiotu sporu

i zaskarżenia. Stwierdzić przy tym trzeba, że wskazanych zasad określenia wartości przedmiotu sporu i zaskarżenia w sprawie o wydanie nieruchomości nie zmienia fakt zgłoszenia zarzutu zatrzymania z powodu poniesienia określonych nakładów na nieruchomość.

Z uwagi na to, że zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o roszczenia majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę i uwzględniając zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek strony powodowej, zasądził na jej rzecz od pozwanego zwrot kosztów postępowania kasacyjnego obejmujących wynagrodzenie pełnomocnika za sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę kasacyjną (art. 98 w zw. z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).